

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingová č. 4, proti povinnej **B. V.**, bývajúcej V. **pre vymoženie 363,81 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 13 Er 82/2009, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 28. februára 2014 sp. zn. 25 CoE 54/2014, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnej náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Komárno uznesením zo 6. februára 2013 č. k. 13 Er 82/2009-23 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a ju zastavil. Rozhodol podľa ust. § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 2, 4 písm. r), 5, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 45 ods. 1, 2 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní: Dospel k záveru, že v danom prípade rozhodcovská doložka, ktorá je súčasťou všeobecných podmienok poskytnutia úveru, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli oprávneného. Neplatná rozhodcovská doložka tak nebola v prejednávanej veci spôsobilá založiť právomoc rozhodcovského súdu. Uzavrel, že vzhľadom na neprijateľnosť rozhodcovskej doložky, ktorá je neplatná, exekučný

titul vydaný na základe tejto neplatnej rozhodcovskej doložky je materiálne nevykonateľný, čo predstavuje neodstrániteľnú prekážku brániacu pokračovaniu vo vykonávaní exekúcie. V intenciách ust. §57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku preto predmetnú exekúciu vyhlásil za neprípustnú a túto zastavil. O trovách exekúcie rozhodol tak, že o nich rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Nitre uznesením z 28. februára 2014 sp. zn. 25 CoE 54/2014 návrh na prerušenie konania zamietol, uznesenie v ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). S poukazom na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uviedol, že exekučný súd správne preskúmal exekučný titul aj bez návrhu v súlade s § 44 Exekučného poriadku a § 45 zákona o rozhodcovskom konaní (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. februára 2012 sp. zn. 3Cdo 122/2011). Stotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa v tom, že účastníci uzavreli spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a dojednanú rozhodcovskú doložku považoval za osobitne nevyjednanú, neprijateľnú zmluvnú podmienku a teda absolútne neplatnú s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, keďže celkom zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Konštatoval, že pokiaľ právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnom zmluvnom dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok nemôže byť spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenej proti povinnej vznikol nárok, ktorého vymoženia by sa mohla v rámci exekúcie domáhať. K námietke oprávnenej týkajúcej sa návrhu na prerušenie konania, uviedol, že ustanovenie § 36 ods. 5 Exekučného poriadku v spojení s § 251 ods. 4 O.s.p. vylučuje aplikáciu § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Nepovažoval za potrebné ani predložiť navrhované prejudiciálne otázky Súdnemu dvoru EÚ, aby mohol rozhodnúť vo veci samej, nakoľko mu taká povinnosť nevyplýva zo žiadneho ustanovenia O.s.p. Zhodnotil, že predpokladom predloženia prejudiciálnej otázky je okrem iného aj skutočnosť, že rozhodnutie o otázke hraníc aplikovateľnosti úniového práva, o jeho výklade alebo o jeho platnosti musí bezprostredne súvisieť so sporom prejednávaným vnútroštátnym súdom, pričom prejudiciálna otázka nastolená Súdnemu dvoru EÚ nesmie byť zjavne neopodstatnená a irelevantná vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. podala oprávnená odvolanie, ktoré odôvodnila tým, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.). Podľa jej názoru napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a je nepreskúmateľné. Žiadala rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Proti potvrdzujúcemu výroku uznesenia odvolacieho súdu podala oprávnená aj dovolanie, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. e/ O.s.p.), 4. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 5. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 6. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 7/2013, 3 Cdo 24/2013, 3 Cdo 28/2013, 3 Cdo 34/2013, 3 Cdo 58/2013, 3 ECdo 26/2013, 3 ECdo 46/2013, 3 ECdo 56/2014, 3 ECdo 76/2013, 3 ECdo 104/2013, 3 ECdo 156/2013, 3 CoE 28/2013, 3 ECdo 207/2013, 3 Co 32/2013, 3 Co 44/2013, 3 CoE 30/2014, 3 CoE 24/2013, 3 ECdo 95/2014, 3 ECdo 235/2014, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013,

6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. (v znení účinnom od 1. januára 2015) už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. januára 2015

JUDr. Oľga T r n k o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Vanda Šimová